

5. Du grønne glitrende tre, god dag.

C. E. F. Weyse.
(1774-1842).2. vers
mf/pull

1. Du grøn-ne glit-ren-de tre, god dag! Vel-kom-men, du som vi
2. Den før-ste jul i et frem-med land sin sto-re stjer-ne Vår-
3. Om Je-sus-bar-net for-tal-te mor så man-gen af-ten vi

1. ser så gjer-ne, med ju-le-lys og med nør-ske flagg og
2. her-re tend-te; den skul-de vi-se vår jord at han den
3. satt her hjemme; vi kan hans bud og hans mil-de ord, vi

1. høit i top-pen den blan-ke stjer-ne! Ja, den må skin-ne, for
2. lil-le Je-sus til ver-den send-te. I stjer-ne-glansen gikk
3. vet at al-dri vi dem må glem-me. Når stjer-nen skin-ner, om

1. den skal min-ne, ja, den må skin-ne, for den skal min-ne oss
2. eng-le-dan-sen, i stjer-ne-glansen gikk eng-le-dan-sen om
3. ham oss min-ner, når stjer-nen skin-ner, om ham oss min-ner vårt

1. om vår Gud, oss om vår Gud.
2. Bet-le-hem, om Bet-le-hem.
3. ju-le-tre, vårt ju-le-tre.
Johan Krohn.